

8. Historia, opis i wartości

Kościół usytuowany jest przy drodze lokalnej pomiędzy zabudowaniami zagrodowymi Prężynki. Pierwotnie wybudowany jako kaplica w 1876 roku na rzucie zbliżonym do prostokąta, z półkolistą, węższą od nawy absydą usytuowaną równolegle do drogi. W latach 50-tych XX wieku mieszkańcy wsi podjęli inicjatywę powiększenia kaplicy, w 1957-58 roku prace zostały zrealizowane według projektu architekta Antoniego Kozłowskiego. Poświęcenie nastąpiło 22 lipca 1958 r. przez biskupa opolskiego Franciszka Jopa. Do kaplicy, w miejscu absydy dobudowano prostopadłe ustawioną bryłę o analogicznej wysokości jak nawa tworząc transept, połączony z nowym, niewielkim prezbiterium oraz zakrystią. Od frontu, na osi dobudowano parterowy przedsionek.

Świątynia wolnostojąca, murowana na rzucie zbliżonym do krzyża łacińskiego (nawa, transept i prezbiterium), tynkowana, nakryta dwuspadowym dachem krytym blachą dachówkopodobną, nad transeptem wieloboczna, blaszana sygnaturka. Elewacja frontowa w partii dachu podkreślona jest murowanym zwieńczeniem, w którym zamontowany jest dzwon, zaś w narożnikach ściany frontowej umieszczono dekoracyjne przypory zwieńczone prostymi kapitelami i nakryte trójspadowymi daszkami. W elewacjach bocznych nawy profilowane gzymsy podokapowe, przechodzące na ścianę transeptu. Otwory okienne zamknięte łagodnym łukiem ostrym, od frontu na osi w szczybie dwa niewielkie okna (częściowo zakryte przez kruchtę), powyżej okno w typie trójłuska. Analogiczne trójłuskie dodane w szczytach dobudowanego transeptu. W oknach witraże.

Budynek o cechach zabytkowych zachował charakterystyczne elementy architektoniczne z czasu XIX-wiecznej budowy, a także elementy rozbudowy z lat 50-tych XX wieku, które także należy uznać za wartościowe, ze względu na panujący wówczas w Polsce zakaz budowy i rozbudowy kościołów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania kościoła jest dobry, ale zauważalne typowe starzenie się materiałów, obecnie występują miejscowe zabrudzenia i uszkodzenia tynków w strefie przyziemia, związane z zawilgoceniem fundamentów i zbyt szczelną nawierzchnią przy murach.

Wskazane bieżące monitorowanie stanu zachowania kościoła, murów i tynku kościoła, szczególnie przy styku z nawierzchnią, dbałość o prawidłowe odprowadzanie wody od obiektu. Prowadzenie prac z uwzględnieniem historycznych materiałów i technik budowlanych (np. utrzymanie tradycyjnie opracowanych tynków mineralnych w naturalnej kolorystyce, ewentualnie bielenie ścian).

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Iwona Solisz

sierpień 2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków